

Skriftlig fremsættelse (4. februar 1998)

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg skal herved meddele, at jeg ønsker at fremsætte nedenstående lovforslag for Folketinget:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring. (Oplysningskrav til forbrugergarantier, regler om Forbrugerombudsmandens ansættelse og styrkelse af Forbrugerombudsmandens indgrebsmuligheder).

(Lovforslag nr. L 172).

Lovforslaget indebærer ændringer i den gældende markedsføringslov fra 1994 med henblik på at styrke forbrugerbeskyttelsen og gøre markedsføringsloven mere effektiv.

Lovforslaget bygger på Regeringens forbrugerpolitiske strategi, som blev fremlagt for Folketinget den 30. april 1997. Forbrugerbeskyttelsen søges styrket i relation til garantier samt ved give Forbrugerombudsmanden mulighed for at meddele påbud. Med denne mulighed samt ved at gøre aftalte retningslinier bindende søges markedsføringsloven gjort mere effektiv. Lovforslaget indeholder endvidere regler om Forbrugerombudsmandens ansættelse.

Efter den gældende regel i markedsføringsloven må erklæring om garanti over for forbrugere kun anvendes, hvis garantien giver forbrugeren en væsentlig bedre retsstilling end den, modtageren har efter lovgivningen. Imidlertid viser det sig, at virksomhedernes markedsføringsmateriale ofte kun beskriver fordelene ved en garanti. Mange af de garantier, der ydes på længerevarende forbrugsgoder, indeholder vilkår, hvorefter køberen for egen regning skal sørge for vedligeholdelse og service. Der kan også være tale om, at køber i forbindelse med garantireparationer skal betale en selvrisiko, eller at sælger har foretaget en begrænsning eller indskrænkning af ansvaret til kun at dække en bestemt del af produktet. Sådanne forhold er afgørende for, om forbrugeren får »fordel« af garantien. Der er derfor behov for udbygge den eksisterende regel med øgede krav til, hvordan en garanti må markedsføres. Med lovforslaget forslås bestemmelsen præciseret således, at den erhvervsdrivende på klar og tydelig måde skal oplyse forbrugeren

om garantiens indhold og angive de oplysninger, der er nødvendige for at gøre garantien gældende. Det foreslås videre, at forbrugeren ved aftalens indgåelse kan anmode om at få garantien skriftligt.

For at sikre forbrugerombudsmandsinstitutionen en større uafhængighed foreslås det, at reglerne for Forbrugerombudsmandens ansættelse ændres, således at Forbrugerombudsmanden er ansat for en periode på 6 år uden mulighed for forlængelse eller genansættelse.

Regeringen har ud fra ønsket om styrkelse af forbrugernes interesser lagt vægt på Forbrugerombudsmandens funktion. Som led i markedsføringstilsynet fører Forbrugerombudsmanden dialog med erhvervslivets brancheorganisationer, fx om etiske kodeks, såkaldte retningslinier, men selvom der opnås enighed, er retningslinierne ikke bindende. Regeringen foreslår, at i tilfælde, hvor der opnås enighed, kan retningslinierne gøres bindende. Forslaget lægger op til, at Forbrugerombudsmanden kan meddele påbud ved overtrædelser af de bindende retningslinier. Retningslinier er ikke bindende for domstolene, men kan indgå som et væsentligt fortolkningsbidrag.

De eksisterende indgrebsbeføjelser i markedsføringsloven har vist sig at være så administrativt byrdefulde, at Forbrugerombudsmanden anvender mange ressourcer på få sager. Det foreslås derfor, at Forbrugerombudsmandens beføjelser styrkes ved at give Forbrugerombudsmanden kompetence til at meddele påbud ved overtrædelser af markedsføringsloven, hvis forhandlinger med den pågældende virksomhed ikke har kunnet stoppe den ulovlige handling. Kommer den erhvervsdrivende med indsigelser mod påbudet, skal Forbrugerombudsmanden inden 1 uge indbringe sagen for Sø- og Handelsretten i København. Retten kan efter forslaget ved kendelse beslutte, om aktiviteterne kan fortsætte, indtil der falder dom i sagen.

Idet jeg henviser til de udførlige bemærkninger til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det Folketingets velvillige behandling.